De held en andere kinderverhalen

Mechtelly

bron
Mechtelli Tjin A Sie, *De held en andere kinderverhalen*. Met illustraties van Bryan Idin. Moderna Drukkerij, Paramaribo 1999

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/mech009held01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

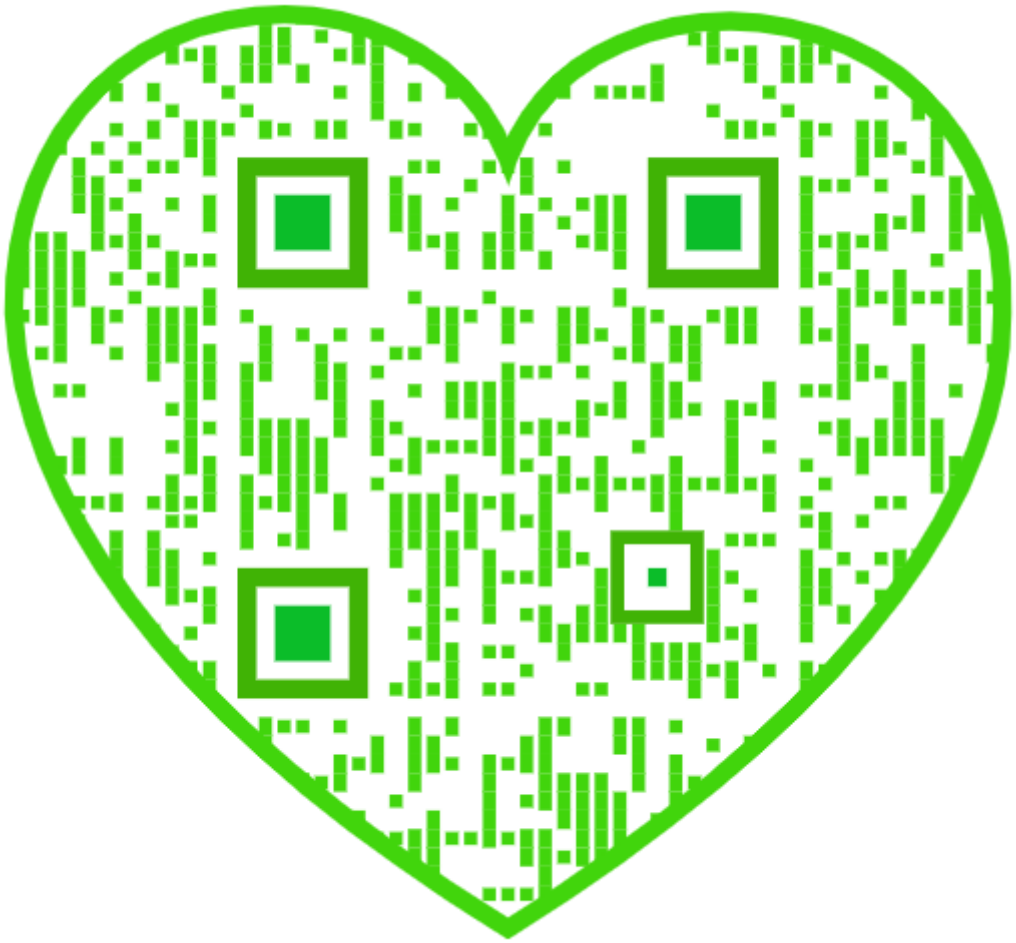

Mijn buurvrouw

MIJN BUURVROUW IS EEN HEEL AARDIGE DAME. EN KNAP.
JA HOOR, HEEL KNAP.
ZE KAN OOK GOED ONTHOUDEN.
WIE IS VANMORGEN BIJ JOSEFIEN OP BEZOEK GEWEEST?.
MIJN BUURVROUW WEET DAT. ZE WEET ALLES. EEN HEER IN EEN ZWARTE BROEK EN EEN BLAUW HEMD.
ECHT WAAR, ZE VERGIST ZICH NIET.
EN HIJ HAD EEN HOED OP EN EEN SIGAAR IN ZIJN MOND.
HET MERK VAN DE AUTO?.
WAT JAMMER, DAT HAD ZE NET NIET GEZIEN.
ZE MOEST DE RIJSTPOT VAN HET VUUR AFNEMEN, JUIST TOEN ZE DE STEMMEN HOORDE.
ZE LIJKT WEL EEN OCHTEND KRANT.
MOET JIJ WAT WETEN?.
VRAAG HET DAN AAN MIJN BUURVROUW.

ZE HEEFT HET VAST GEZIEN OF GEHOORD.
WEET JE WAAROM DAT ALLEMAAL KAN?.
DAT ZAL IK JE LATEN ZIEN.
‘HA HA’ ... ROEP IK.
KIJK MAAR.
HAAR HOOFD KOMT AL UIT HET RAAM.
NIETS AAN DE HAND.
DAN GAAT ZE WEER NAAR BINNEN.
ALS DE HONDEN BLAFFEN, KOMT ZE NAAR BUITEN.
SOMS MET EEN BEZEM IN HAAR HAND.
DE ANDERE BUURVROUW KOMT BIJ MIJ OP BEZOEK.
HAAR SLIPPERS MAKEN EEN SLEPEND GELUID OP DE STOEP.
ZIE JE, DAAR KOMEN EERST HAAR KRUL-SPEL-DEN.

HEEL LANGZAAM HAAR VOORHOOFD EN DAN HAAR OGEN.
ZE WIL NIET ALLEEN HOREN.
NEE HOOR!

ZE MOET HET PRECIES WETEN.
ZE IS 'S MORGENS ALLEEN THUIS.
DE JONGENS ZIJN NAAR SCHOOL EN DE BUURMAN IS AAN HET WERK.
VAAK BRANDT DE RIJST AAN.
DE JONGENS TREKKEN EEN LELIJK GEZICHT.

ZE FLUISTEREN TEGEN ELKAAR.
ER IS ZEKER WAT BIJ DE BUREN GEBEURD.
WAT ZAL VADER DAARVAN ZEGGEN.
KIJK, HIJ KOMT AL AAN. HIJ IS BOOS.
HIJ BRULT: ‘WEER AAN-GE-BRAN-DE RIJST’.
BUURVROUW IS OOK BOOS.
ZE KAN MAAR ÉÉN WERKJE TEGELIJK DOEN.
ER IS ZOVEEL IN HUIS TE DOEN, ZEGT ZE.
‘DOE DAN MAAR EEN DING STEEDS’ BRULT BUURMAN.
‘KOOK RIJST OF KIJK OP STRAAT’.
DAT GAAT MOEILIJK VOOR MIJN BUURVROUW.
ER GEBEURT NOG AL WAT IN DEZE STRAAT.
DAN ZOU ER HELEMAAL GEEN RIJST OP TAFEL STAAN.
EN HET HUIS ZOU NIET AANGEVEEGD WORDEN.
EN DE AFWAS NIET GEDAAN EN DE VUILE WAS OOK NIET.
NEE HOOR!

DAT KAN NIET.
DAN MAAR HET ANDERE.
RIJST KOKEN EN NIET OP STRAAT KIJKEN.
ZOU ZE DAT KUNNEN?.
IK GELOOF HET NIET.
IEMAND WUIFT NAAR ME.
‘DAAG’ ROEP IK.
KIJK MAAR!.
HAAR HOOFD KOMT AL BOVEN HET GORDIJN UIT.

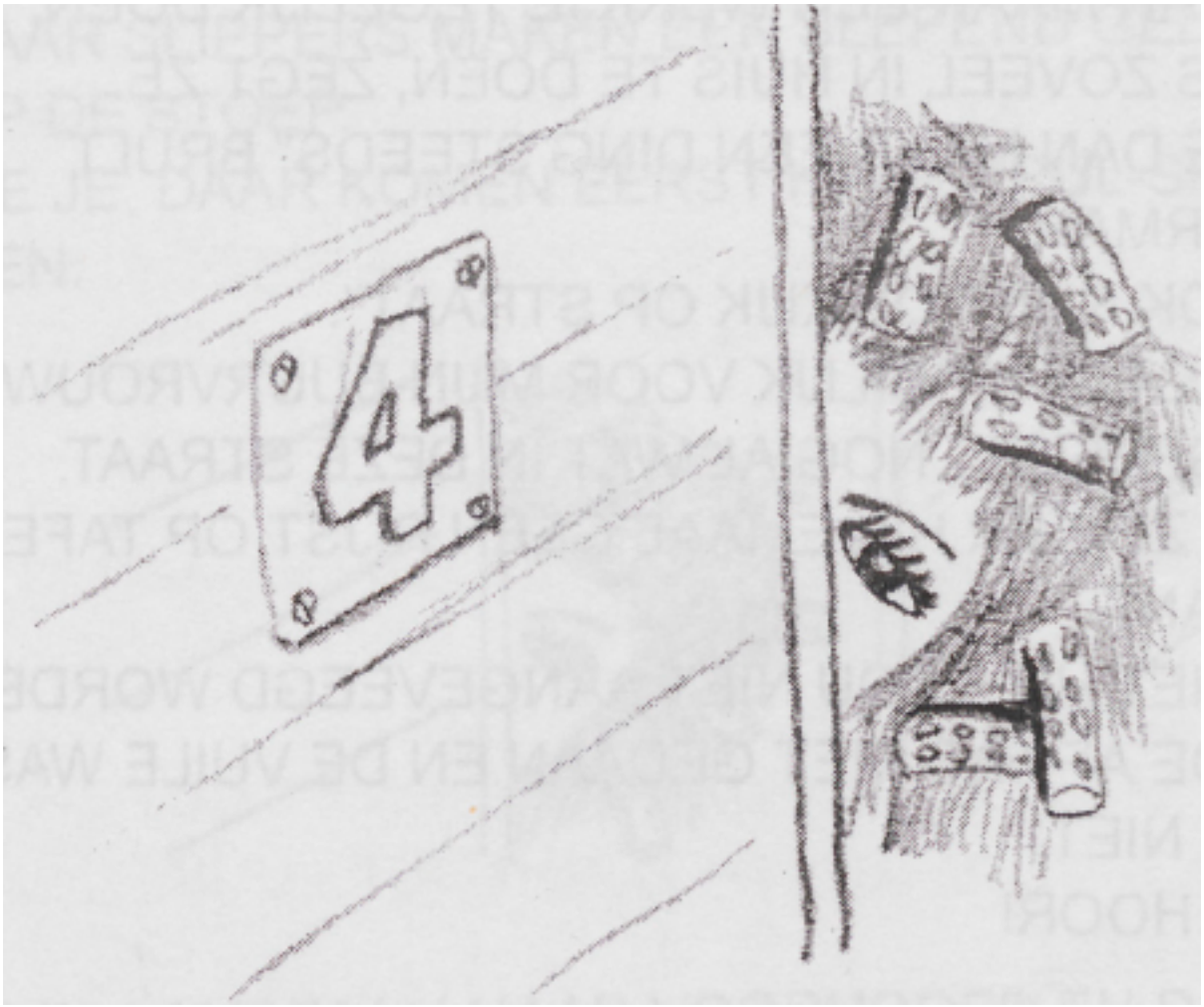

Lina

LINA RICHT ZICH OP.
ZE KIJKT NAAR DE BOMEN.
DIE SLAAN ER MOOI BIJ VAN DIT JAAR.
ER WAS VOLDOENDE REGEN.
DE MANJA-BOOM ZIT VOL MANJA'S
DE KNIPPA'S HANGEN HAAST TOT DE GROND.
DE SAPPATILLE HEEFT EXTRA GROTE VRUCHTEN.
DE GROND HIER IS VRUCHTBAAR.
JE MOET ALLEEN MAAR HET VELD SCHOONHOUDEN.

LINA LEGT DE HOUWER NEER.
ZE BRENGT HAAR HANDEN NAAR HAAR RUG.
O, WAT IS ZE MOE.
HET SCHOON-HOUDEN IS ZWAAR WERK.
ZE PLANT OOK NOG AARD-VRUCHTEN EN GROENTEN.
DAT MOET WEL.

WAARVAN ZOU ZE DAN MOETEN LEVEN!.
LINA WOONT ALLEEN.
HAAR OUDERS ZIJN AL OVER-LEDEN.
ZE WAREN AL OUD.
LINA WOONT AL TWEE JAREN ALLEEN OP DIT GROTE STUK LAND.
ZE HEEFT NOOIT ERGENS ANDERS GEWOOND.
NAAR DE STAD GAAT ZE HEEL WEINIG.
ZE HEEFT NIETS DAAR TE ZOEKEN.
HAAST ALLES VINDT ZE OP HAAR EIGEN LAND.

ZE HEEFT TWEE HECTARE GROND.
‘NIET ZO GROOT’, ZEGGEN DE RIJKE MENSEN.
MAAR VOOR LINA IS HET GENOEG.
ZE IS ERG TE-VREDEN.
ZE HEEFT EEN TAFEL VOOR HAAR DEUR STAAN.
DAAROP VERKOOPT ZE VRUCHTEN.
SOMS OOK GROENTEN EN AARD-VRUCHTEN, ALS ZE TE-VEEL HEEFT.

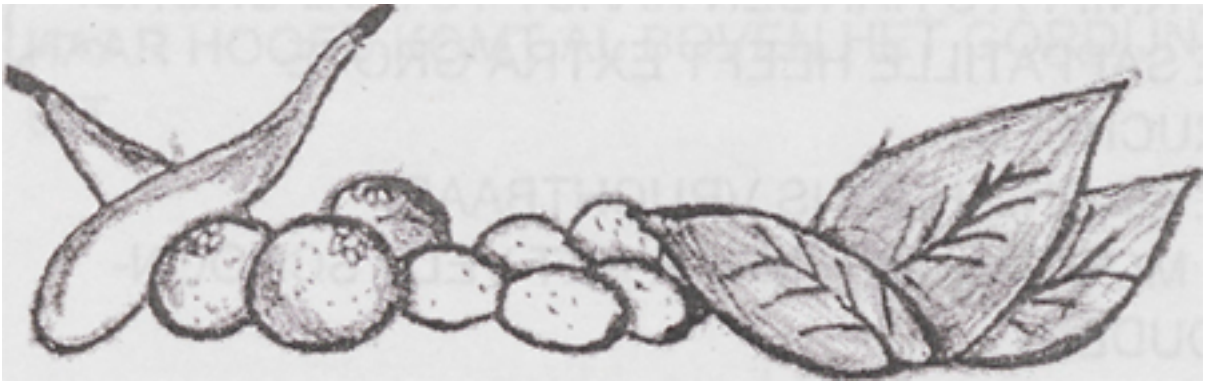

HAAR OMA EN OPA HADDEN VIJF HECTAREN GROND.
VADER HEEFT DAARVAN DRIE HECTAREN VERKOCHT.
MET DAT GELD HEEFT HIJ HET HUIS OPGEKNAPT EN GROTER GEMAAKT.
DAT WAS WEL NODIG.
DE KEUKEN STOND BUITEN. NU IS HET BINNEN.
DE TWEE SLAAP-KAMERS WAREN PIEPKLEIN.

LINA PAKT HAAR HOUWER OP.
DE ZON STAAT HOOG AAN DE HEMEL.
HET IS AL TWAALF-UUR.
ZE WIL NAAR HUIS, MAAR DE KNIPPA-BOOM HEEFT HULP NODIG.
ZE LOOPT NAAR DE RAND VAN HET BOS.

ZE KAPT EEN STEVIGE TAK MET EEN HAAK.
DAN LOOPT ZE TERUG.
ZE PLAATST DE HAAK ONDER EEN TAK VOL VRUCHTEN, DIE HING TE LAAG.

NU IS ZE THUIS. ZE HAD VAN-MORGEN VROEG AL GEKOOKT.
ER IS NOG EEN KLEIN VUURTJE ONDER DE POT.
ZE HAALT WAT WATER UIT DE KRUIK.
DAN GAAT ZE RUSTIG OP EEN LAAG BANKJE ZITTEN. ZE EET SMA-KE-LIJK.
GROENE EN RIJPE BANANEN, ZOETE PATATEN, NAPPIE, TAYER.
VAN ALLES EEN STUK MET GEZOUTEN VIS.
ALS ZE KLAAR IS MET ETEN, STEEKT ZE HAAR LINKER-HAND UIT. ZE PLAATS HAAR BORD OP DE TAFEL.
HAAR RECHTER-HAND ZIT VOL VET. ZE HEEFT DAAR MEE GE-GE-TEN.
ZE WRIJFT HAAR BEIDE HANDEN TEGEN ELKAAR.
DAARNA VEEGT ZE DE HANDEN AAN ARMEN EN BENEN. DAN EEN STRIJKJE OVER HAAR WANGEN EN VOORHOOFD. NU STAAT ZE OP.
‘WEL’, ZEGT ZE. ‘BUIK, JE HEBT GEHAD. VOETEN, HANDEN EN HOOFD HEBBEN OOK GEHAD. NIEMAND HEEFT TE KLAGEN’.
NEE HOOR. ZE VERGEET NOOIT OM HAAR ARMEN, VOETEN EN HOOFD EEN BEETJE TE GEVEN VAN ALLES WAT ZE EET.

DAT HEEFT ZE VAN HAAR MOEDER GELEERD.

EN GELOOF HET OF NIET, HANDEN, VOETEN EN HOOFD HEBBEN HAAR NOOIT IN DE STEEK GELATEN.

ZE STAAT OP, PAKT EEN PAPAJA-MAT EN LOOPT NAAR BUITEN.

ONDER DE SCHADUW VAN EEN GROTE BOOM GAAT ZE UIT-RUS-TEN.

ALS DE ZON LAAG STAAT ZAL ZE VERDER WERKEN.

ZE DENKT AAN LANG GELEDEN. ZE LACHT EVEN. HAAR MOEDER WAS NIET ZO LANG OVERLEDEN. ZE WERKTE OP HET VELD. ZE HAD DE MANNEN NIET ZIEN AAN-KO-MEN.

INEENS KEEK ZE OP. ZE ZAG TWEE MANNEN.

ZE WERD ERG BANG. ZE ZAG DE WILDE OGEN EN ZE WIST DAT ZE MOEST VLUCHTEN.

ZOU ZE SNELLER ZIJN DAN DE MANNEN?.

HAAR ARMEN GINGEN VAN-ZELF NAAR HAAR KNIE-EN.

ZE HOORDE ZICH-ZELF ZEGGEN: ‘BENEN, IK HEB JULLIE ALTIJD ALLES GEGEVEN. NU MOETEN JULLIE RENNEN’.

HAAR BENEN HEBBEN HAAR NIET TE-LEUR-GE-STELD.

HAAR VOETEN VLOGEN OVER BOOM-STAM-MEN, SLOOTJES EN TAKKEN.

TOEN ZE AL VEILIG THUIS WAS, DE DEUREN AL GOED OP SLOT HAD, HOORDE ZE DE MANNEN AAN-KOMEN.

DENK JIJ DAT ZE ALLEEN MAAR TROTS IS OP HAAR BENEN? NEE HOOR, LINA IS OOK TROTS OP HAAR ARMEN EN HOOFD.

LUISTER MAAR...

HET WAS WEER ZO EEN MOOIE DAG.
ZE GENOOT VAN HET GEZANG VAN DE VOGELS.
DE NACHT GELUIDEN WAREN NET OPGE-HOUDEN. ZE GENOOT VAN DE NATUUR. DAARDOOR GING HET WERK FLINK VOOR-UIT. ZE NEU-RIE-DE EEN LIEDJE EN ZE DACHT AAN HAAR MOEDER.
ZE HAD DIE DAG HET GEVOEL ALSOF HAAR MOEDER BIJ HAAR WAS. DAT ZE SAMEN WERKTEN. SOMS DENKT ZE DAT HAAR MOEDER HAAR ZEGT WAT ZE MOET DOEN.

DE ZON WAS NET OPGEKOMEN.
ZE HAD EEN BEETJE GEWIED. ZE KEEK EVEN OP.
WAT ZAG ZE? TWEE MANNEN KWAMEN AAN.
DAARNA ZAG ZE DAT ER NOG MEER MANNEN ACHTER WAREN. HET KWAM NIET BIJ HAAR OP OM TE VLUCHTEN, ZE WAS OOK NIET BANG.
DAAROM BLEEF ZE RUSTIG STAAN.
LANGZAAM KWAMEN DE MANNEN DICHTERBIJ.
HET SCHEEN DAT ZIJ JUIST EEN BEETJE BANG WAREN.
‘WE WILLEN JE GEEN KWAAD DOEN. WE HEBBEN ALLEEN ERGE HONGER. WIJ ZOEKEN VOEDSEL’. ZEI DE ENE MAN. HAAR HOOFD WIST HET. ZE ZOU DE MANNEN TE ETEN GEVEN.
‘GOED’ ZEI ZE. ‘KAP DAARVAN EEN BOS BANANEN AF’ TERWIJL ZE MET HAAR HAND NAAR DE BOOM WEES.
‘IK HEB NOG VIS IN HUIS’

EEN VAN HEN KAPTE EEN TROS AF. SAMEN LIEPEN ZE NAAR HUIS.
ZE DACHT, ‘IS HET WEL GOED WAT IK DOE?’.
IS HET VERSTANDIG MET VIJF MANNEN ALLEEN TE ZIJN?’.
MAAR OP DAT MOMENT ZEI HAAR HOOFD ‘NIET BANG ZIJN. JIJ BENT EEN FLINKE VROUW’.
NADAT ZE THUIS AAN-GE-KO-MEN WAS, GAF ZIJ DE OP-DRACH-TEN.
‘KOOKPLAATS SCHOONMAKEN. HOUT-BLOKKEN AANVULLEN. BANANEN SCHILLEN. WATER HALEN UIT DE KREEK. EN ZE DEDEN HET. ZE DEDEN ALLES WAT LINA ZEI. ‘ZE WILDEN TOCH ETEN?’

TOEN ZE HUN BUIKEN VOL GEGETEN HADDEN, WILDE ZE NIET WEGGAAN. ZE VROEGEN OF ZE NOG EEN PAAR DAGEN MOCHTEN BLIJVEN. ZE MOESTEN ZICH SCHUIL-HOU-DEN.
LINA DURFDE NIET TE VRAGEN WAAROM.
ZE DACHT ‘ALS IK ZEG, NEE, BLIJVEN ZE TOCH’.
DUS PAKTE ZE HET ANDERS AAN.
‘O-KÉ’ ZEI ZE. ‘ALS JULLIE JE HEEL NETJES GEDRAGEN. EN ALS JULLIE ME GEEN PRO-BLE-MEN ZULLEN BEZORGEN’. ‘NEE, NEE’ RIEPEN ZE ALLE-MAAL.
ZE BELOOFDEN DAT HEEL PLECH-TIG.
ZE HEBBEN WOORD GEHOUDEN. ZE HEBBEN ELKE DAG GEHOLPEN MET WIEDEN, HET SCHOONMAKEN VAN TRENSEN EN PADEN.

LINA WIST WEL DAT ZE HAAR GOED IN DE GATEN HIELDEN. ZE WAREN BANG DAT LINA HUN ZOU VERRADEN.

MAAR LINA GAAT HEEL WEINIG OP BEZOEK BIJ DE BUREN. ZE ZIET ZE MAAR EEN OF TWEE KEER PER JAAR ALS ZE NAAR DE STAD MOET.

SOMS MOET ZE GROTE INKOPEN DOEN. EEN LAPJE STOF KOPEN, KLEREN OF SUIKER EN ANDERE DINGEN. LINA GEBRUIKT HAAST ALLES UIT DE NATUUR. HOUTSKOOL EN AS VOOR HET POETSEN VAN HAAR TANDEN. OOK MEDICIJNEN. PLANTENSAP VOOR HET GORGELEN VAN HAAR KEEL. LEMMETJES VOOR HAAR OKSELS.

HAAR MOEDER ZEI ALTIJD ‘GOD HEEFT EERST ALLES KLAARGELEGD. DAARNA HEEFT HIJ DE MENS GESCHAPEN’.

NA TWEE WEKEN ZIJN DE MAN-NEN VERTROKKEN.

WAAR ZE NAAR TOE ZIJN? DAT WEET LINA NIET. OOK WEET ZE NIET WAARVOOR ZE ZICH SCHUIL HIELDEN. ZE WAREN ERG DANKBAAR.

ZE GAVEN HAAR EEN FLINKE HAND-DRUK.

NA HUN VERTREK MISTE LINA HUN GE-ZEL-SCHAP. HET WAS ZO STIL GEWORDEN.

DAARNA WAS ZE WEER GELUKKIG MET DE BOS-KONIJ-NEN, DE APEN EN DE VOGELS.

O, WAT HAD ZE DIE VER-WAAR-LOOSD.

ZE HAD NIET GE-LUISTERD NAAR HAAR OUDE VRIENDEN. ‘ALLES HEEFT TOCH WEL ZIJN VOORDELEN EN OOK NADELEN’. DENKT ZE.

WANT TOEN DE MANNEN VERTROK-KEN WAREN, LEEK HAAR GRONDJE OP EEN PA-RA-DIJS.

ER WAS GEEN RIETJE ON-KRUID TE ZIEN.

EN DIT ALLES HAD ZE TE DANKEN AAN HAAR HOOFD. HAAR HOOFD HAD HAAR DE JUISTE BE-SLIS-SING LATEN NE-MEN.

DAAROM JONGENS EN MEISJE, LUISTER ALTIJD GOED NAAR JEZELF VOORDAT JE WAT DOET.

Bruine bonen

GIESLA IS VANDAAG VROEG KLAAR.
ZE HEEFT EEN RODE JURK AAN EN EEN STRIKT IN HET HAAR.
ZELF HAAR SCHOENEN ZIJN GEPOETST.
DAT KOMT NIET VAAK VOOR.
NA SCHOOL MAG ZE MET MOUREEN MEE.
MOUREEN'S MOEDER IS JARIG.
‘HAD JE MAAR ELKE DAG EEN VERJARING’, ZEGT MOEDER.
‘GUNST, WAT EEN UITKOMST’.

DE BUURVROUW VINDT OOK DAT HET TE RUSTIG IS. ZE KIJKT DOOR HET RAAM.
ZE ROEPT: ‘VROUW LIEN, BEN JE AL WAKKER?.
‘JA HOOR’ ZEGT MOEDER.
‘EN GIESLA OOK?’ VRAAGT DE BUURVROUW.
‘JA BUURVROUW’ GILT GIESLA.

‘IK BEN AL KLAAR’
‘ZO, ZO’ ZEGT BUURVOUW.
‘WAT BEN JE FLINK VANDAAG’.
‘IK MAG NA SCHOOL OP VERJARING’.
‘O’ ZEGT BUURVROUW,
‘NU BEGRIJP IK HET’.
GIESLA GEEFT MOEDER VLUG EEN ZOEN DAN GLIPT ZE DE DEUR UIT.

OP SCHOOL LUKT HET NIET AL TE BEST.
GIESLA KENT HAAR SOMMEN NIET.
‘WAAR DENK JE AAN?’ VRAAG DE JUFFROUW.
WAAR GIESLA AAN-DENKT DURFT ZE NIET TE-VER-TEL-LEN.
WAT ZAL ZE BIJ MOUREEN'S MOEDER ETEN STRAKS? POM OF GEBRADE KIP?

NA SCHOOL LOPEN ZE SAMEN NAAR MOUREEN'S HUIS. ZE KRIJGEN TAMARINDE STROOP.
WAT LEKKER! WAT ZULLEN ZE ETEN?
GIESLA KIJKT EVEN IN DE KEUKEN.
HA, ZE WEET HET AL. ZE ZIET BLIKKEN POM.
DAAR IS ZE DOL OP.
KIJK MAAR, HET ETEN WORDT AL UITGEDEELD.
MAAR WAT ZIET ZE?
DE KINDEREN KRIJGEN ALLEMAAL BRUINE BONEN. WAT EEN RAMP. GIESLA HOUDT NIET VAN BRUINE BONEN.
ZE KRIJGT OOK EEN BORDJE.

GIESLA EET MET LANGE TANDEN.

ALS ALLE KINDEREN KLAAR ZIJN, EET GIESLA NOG. MOUREEN ZIET HAAR ZITTEN.

ZE KOMT NAAR HAAR TOE.

‘WAAROM KRIJGEN WE GEEN POM?’ VRAAG GIESLA. ‘DAT IS VOOR DE GROTE MENSEN’, ZEGT MOUREEN.

GIESLA VINDT DAT NIET EERLIJK.

WAS ZE MAAR OOK EEN GROOT -MENS.

ZE MORST EEN BEETJE MET HET ETEN.

ZE VINDT HET NIET MEER LEUK.

DAAROM GAAT ZE MAAR NAAR HUIS.

EEN HALF UURTJE LATER ZIT GIESLA BIJ MOEDER AAN TAFEL. ZE SMULT VAN DE KOUSEBAND MET VIS.

‘WAT HEERLIJK’ ZEGT ZE.

MOEDER ZEGT ‘OP VISITE MOET JE ETEN WAT JE KRIJGT’.

DAT IS WAAR. MAAR DAT MOET EEN IEDER.

MOEDER GEEFT GIESLA GELIJK.

DAT IS NIET EERLIJK.

De held

ZIE JE HEM LOPEN. HIJ HEEFT EEN BLAUWE BROEK AAN EN EEN GELE TRUI. HIJ HEEFT EEN STOK IN ZIJN HAND. HIJ ZOEKT NAAR EEN PROOI. HIJ IS DE HELD VAN DE STRAAT.

ZIJN VADER HAD GEZEGD: ‘IK SLA JE KOP KAPOT EN EEN OOG BLAUW’.

NU IS HIJ BOOS OP ZIJN VADER. ALS HIJ EEN VAN DE JONGENS TEGEN-KOMT. WACHT MAAR.

‘IK SLA ZIJN KOP KAPOT EN EEN OOG BLAUW’.

HENKIE LOOPT IN DE STRAAT. HIJ ZWAAIT MET ZIJN STOK. MAAR HIJ ZIET NIEMAND. ‘DE BANGE-RIK-KEN’ SCHELDT HIJ.

HIJ KIJKT NAAR HET HUIS VAN JOHAN.

‘ALS DIE ZIJN NEUS LAAT ZIEN, DIE GROTE SUFFERD’.

O, O, WIE KOMT DAAR AAN. DAT IS RUDIE.

DIE MOET ALTIJD BOOD-SCHAP-PEN DOEN.

‘NU HEB IK ÉÉN’ DENK HENKIE. HIJ ZWAAIT MET ZIJN STOK.
‘IK SLA ZIJN KOP KAPOT EN ÉÉN OOG BLAUW’.
RUDIE ZIET HENKIE AAN-KO-MEN.
HIJ LOOPT NAAR HEM TOE. HIJ ZIET DAT HENKIE BOOS IS. ALS HIJ DICHTBIJ IS, NEEMT HIJ EEN SPRINT. HIJ RENT ZO HARD HIJ KAN LANGS HENKIE HEEN.
HENKIE WILDE HEM NET GRIJPEN.
HIJ GREEP MIS.
WAT IS RUDIE SLIM!
HENKIE IS NU NOG BOZER. HIJ ROEPT, ‘KOM HIER, SUF-FERD’. MAAR RUDIE LUISTERT NIET.
HENKIE RENT ACHTER HEM AAN.
‘WAT KAN DIE MAGERE JONGEN RENNEN’.
HENKIE KAN HEM NIET IN-HA-LEN.
INEENS VER-DWIJNT HIJ OP EEN ERF.
HENKIE WIL HEM ACHTER-NA GAAN.
MAAR DAAR STAAT EEN GROTE HOND.

DE HOND GROMT. GRR...GRR...
HENKIE DURFT HET ERF NIET OP.

HIJ ROEPT: ‘KOM NAAR BUITEN SUF-FERD’.
HENKIE ZIET NIE-MAND MEER.
ALLEEN DE HOND KIJKT HEM BOOS AAN.
HENKIE ZWAAIT MET DE STOK. DAAR HOUDEN HONDEN NIET VAN.
DE HOND KOMT OP HEM AF.
NU MOET HIJ RENNEN.
ALS DE HOND WEG IS, STAAT HENKIE STIL.
HIJ IS ERG BOOS. HIJ IS BOOS OP ZIJN VADER. HIJ IS BOOS OP RUDIE. HIJ IS BOOS OP DE HOND.
DAAR STAAT HENKIE, DE HELD VAN DE STRAAT.
HIJ DURF NIET MEER TE ZWAAIEN MET DE STOK.
HIJ IS BANG VOOR DE HOND.
HIJ BALT ZIJN VUISTEN: ‘KON IK ÉÉN VAN HEN TE PAKKEN KRIJGEN’. DENKT HIJ.
‘IK ZOU ZIJN KOP KAPOT SLAAN EN ... EEN OOG BLAUW’.

Een zusje

DE KLEINE AMBA IS VANDAAG ERG BLIJ.

OMA HEEFT EEN STRIKJE OM HAAR VLECHT GEDAAN, NIET ALLEEN OM DIE REDEN IS ZE BLIJ.

NEE HOOR!

ER IS VANDAAG FEEST.

MOEDER HEEFT ACHT DAGEN GELEDEN EEN BABY GEHAD. AMBA HEEFT DUS EEN ZUSJE GEHAD.

EN VANDAAG IS HET DE ACHTSTE DAG.

ZE HEEFT ELKE DAG OP HAAR VINGERS GETELD.

AMBA HEEFT HAAR ZUSJE ALLEEN MAAR HOREN HUILEN.

KIJK MAAR! DE NEVEN EN NICHTEN KOMEN AL AAN. ZE KOMEN FEEST VIEREN. ZE PRATEN LUID TOT ELKAAR. WAT IS HET IN-EENS DRUK IN HET HUIS VAN AMBA. MAAR HET IS AL EEN WEEK EERDER BEGONNEN. TOEN KWAM OMA IN DE STAD OM MOEDER TE HELPEN.

OMA WOONT VER. JE MOET URENIN DE BUS ZITTEN. DAARNA MOET JE MET DE BOOT VERDER.

AMBA IS EEN KEER MET VADER GEWEEST. ZE ZAG HET STUW-MEER.

ZE ZAG OOK HET GEBOUW DAT IN HET WATER STAAT. VADER ZEI: ‘DAT IS DE CENTRALE’.

AMBA BEGREEP ER NIETS VAN. NU WEET ZE DAT HET WATER BIJ DE DAM, ZORGT VOOR HET LICHT IN HUN HUIS.

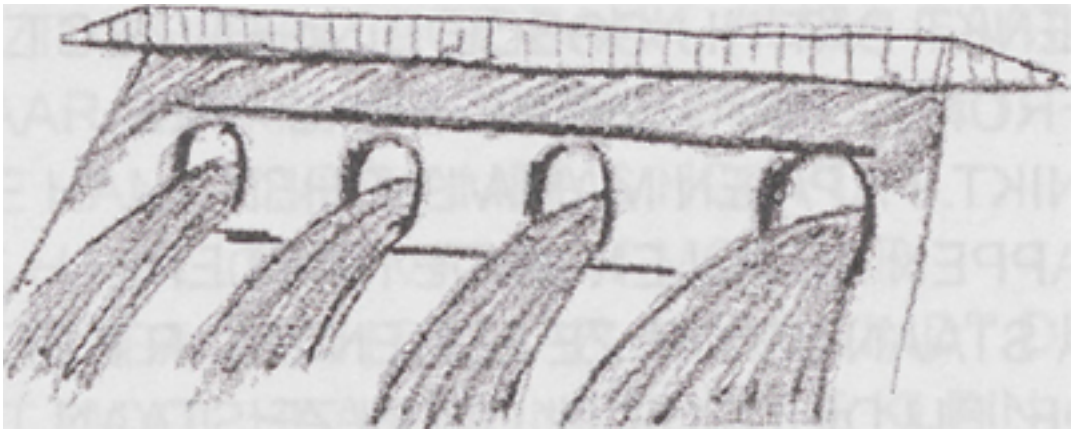

OMA WOONT OP POKIGRON.

AMBA DENKT AAN DE GE-VAAR-LIJ-KE WATER-VALLEN. O, WAT WAS ZE BANG.

EN OMA IS OVER DE-ZELFDE VALLEN NAAR DE STAD GEKOMEN. ‘WAT MOEDIG VAN OMA’.

MAAR OMA HELPT GRAAG. ZE KRIJGT NIET ZO VAAK EEN KLEIN-KIND.

NU HEEFT OMA TWEE KLEIN KIN-DE-REN.

OMA IS ERG BLIJ. ‘MEISJES MAKEN DE FA-MI-LIE GROOT’ ZEGT ZE.

NU KOMEN OOK OOM EN TANTE AAN.

ZIJN DIE OOK NAAR DE STAD GEKOMEN, SPECIAAL VOOR DIT FEEST?.

DAT ZAL WEL. WANT ALS DE BABY VOOR HET EERST DE KAMER UIT-KOMT IS ER GROOT FEEST.

HET ERF IS HAAST VOL. GELUKKIG DAT DE ZON ZO MOOI SCHIJNT VANDAAG.

ZE KUNNEN DAN BUITEN ZITTEN.

ER WORDT GEDRONKEN EN TORI GEPRAAT.

VAAK HARD GE-LACH-EN. AMBA RENT MET ROSA EN DE AN-DE-REN HET ERF ROND. INEENS HOUDT IE-MAND ZE TE-GEN. HET MOET STIL ZIJN, WANT OOM GAAT PRATEN. DAT IS MOEDERS OOM.

AMBA DENKT DAT HIJ GOEDE DINGEN ZEGT.

TANTE FRONST HAAR WENK-BRAU-WEN.

NEEF KNIKT. PAPA EN MAMA LACHEN.

DAN KLAPPEN ZE ALLEN IN DE HANDEN.

DAARNA STAAN ZE OP. ZE LOPEN NAAR HET HUIS TOE. BIJ DE DEUR BLIJVEN ZE STAAN.

TRESA KOMT DE KAMER UIT MET DE BABY.

ALLE MENSEN KLAPPEN IN DE HANDEN. WAT EEN LAWAAI!. TRESA LOOPT MET GE-BO-GEN RUG DOOR HET HUIS.

BIJ ELKE STAP BRENGT ZE DE VOETJES VAN DE BABY NAAR DE VLOER TOE.

DAARNA KOMT HET ERF AAN DE BEURT.

ELKE KEER ALS DE VOETJES DE GROND RAKEN, DOET OOM EEN WENS.

NA ELKE WENS WORDT ER GEKLAPT.

EINDELIJK IS TRESA KLAAR.

ZE BRENGT DE BABY NAAR MAMA'S OOM.

HIJ HOUDT HAAR EVEN VAST EN GEEFT HET AAN TANTE. DE BABY GAAT VAN HAND TOT HAND.

‘O, WAT EEN SCHAT!’ ROEPT TANTE AKOEBA.

‘EN WAT LIJKT ZE OP AMBA’.

AMBA GAAT OP HAAR TENEN STAAN OM BETER TE ZIEN.

MAAR HET LUKT NIET. TANTE AKOEBA GEEFT HAAR AAN OOM DOLF.

DAT DUURT EEN HELE TIJD. AMBA IS ERG ON-GE-DUL-DIG.

WAT IS ZE BLIJ ALS DE BABY BIJ MOEDER OP SCHOOT IS.

MOEDER ZIT OP EEN LAGE BANK. AMBA GAAT NAAST HAAR STAAN. MOEDER STRIJKT MET HAAR ENE HAND OVER AMBA'S HOOFD.

'VINDT JE HAAR LIEF? VRAAGT MOEDER.

'JA' ZEGT AMBA ZACHT. MAAR AMBA VINDT DE BABY NIET MOOI. HAAR MONDJE IS TE KLEIN.

EN BIJ HAAR NEUS ZITTEN HAAST GEEN GAATJES.

ZEI TANTE AKOEBA DAT DE BABY OP AMBA LIJKT?

AMBA VINDT DAT NIET. ZIJ HEEFT EEN GROTERE MOND, GROTERE NEUS EN GROTERE OREN.

MOEDER KIJKT NAAR AMBA 'GA JE MET HAAR SPELEN?' VRAAG ZE.

'NEE' ZEGT AMBA EN ZE KIJKT EEN ANDERE KANT OP.

MOEDER ZEGT: 'DAT KAN NU NOG NIET WACHT MAAR, ALS ZE GROOT GEWORDEN IS, ZOALS MURIËL VAN OOM DOLF'.

MURIËL IS AL EEN JAAR OUD. ZE KAN FLINK STOEI-EN. 'O, JA' ZEGT AMBA LUID.

'MAMA, GAAT ZE OOK RENNEN OP HET ERF?'

'JA' ZEGT MOEDER. AMBA IS WEER BLIJ.

ALS ALLE OOMS EN TANTES, NICHTEN EN NEVEN WEG ZIJN, HUP-PELT AMBA DOOR HET HUIS.

NU HEEFT ZE EEN ZUSJE. OVER EEN PAAR MAANDEN ZAL ZE MET HAAR ZUSJE KUNNEN SPELEN. DAAR HEEFT MOEDER VOOR GEZORGD.

MOEDER KRIJGT EEN KLIN-KEN-DE ZOEN.

MOEDER ZEGT: ‘EN VADER DAN? BABY'S KOMEN NIET ALLEEN DOOR MOEDERS. OOK DOOR VADERS’. MOEDER HEEFT GELIJK.

VADER KRIJGT EEN FLINKE BRASA.

DAN GAAT AMBA NAAR BED.

Denk aan de kinderen

ALS IK 'S MORGENS VROEG
NAAR SCHOOL TOE MOET;
DAN IS HET:
'RING RING! TUUT TUUT!'
IK KIJK LINKS
IK KIJK NAAR RECHTS
HOE MOET DAT NU?
HO HO, CHAUFFEURTJE
GEEFT DE KINDEREN EEN KANS.
OOK ZIJ MOETEN ALLEN
OP TIJD NAAR SCHOOL TOEGAAN.